

Ярослав Буряк

Навчально-науковий інститут права та психології
Національного університету “Львівська політехніка”,
кандидат юридичних наук,
асистент кафедри цивільного права та процесу
yaroslawburiak@gmail.com

“ІНТЕРЕСИ ДЕРЖАВИ” У ГОСПОДАРСЬКОМУ ПРОЦЕСІ: ПОНЯТТЯ ТА СУДОВА ПРАКТИКА

© Буряк Я., 2017

Розглядається проблематика поняття “інтереси держави” у господарському процесі. На підставі аналізу судових рішень у господарському процесі класифікуються справи, які подані в інтересах держави на два види: справи за позовами прокурора в інтересах держави, у яких судом встановлено відсутність інтересів держави; справи за позовами прокурора в інтересах держави, у яких судом встановлено наявність інтересів держави та винесено рішення.

Ключові слова: “інтереси держави”; судова практика; прокурор; рішення господарського суду; ухвала господарського суду.

Ярослав Буряк

“ИНТЕРЕСЫ ГОСУДАРСТВА” В ХОЗЯЙСТВЕННОМ ПРОЦЕССЕ: ПОНЯТИЕ И СУДЕБНАЯ ПРАКТИКА

Рассматривается проблематика понятие “интересов государства” у хозяйственном процессе. На основании анализа судебных решений у хозяйственном процессе классифицируются дела, представленные в интересах государства на два вида: дела по искам прокурора в интересах государства у которых судом установлено отсутствие интересов государства; дела по искам прокурора в интересах государства, у которых судом установлено наличие интересов государства и вынесено решение.

Ключевые слова: “интересы государства”; судебная практика; прокурор; решение хозяйственного суда; постановление хозяйственного суда.

Iaroslav Buriak

Institute of Jurisprudence and Psychology
Lviv Polytechnic National University,
Department of Civil Law and Procedure,
Ph.D.

“STATE INTERESTS” IN THE BUSINESS PROCESS: CONCEPT AND COURT PRACTICE

The article is devoted to the problems of the concept of “national interests” in the economic process. On the basis of court decisions in the economic process classified cases filed in the public interest into two types: case initiated by the prosecutor for the state in which the court found the lack of interest of the state; case initiated by the prosecutor for the state in which the court established the presence of state interests and made a decision.

Key words: “state interests” jurisprudence; prosecutor Commercial Court decision; the decision Economic Court.

Постановка проблеми. У практиці господарського судочинства зазначена категорія справ виникає через те, що чинним Господарським процесуальним кодексом України передбачено право прокурора вступити за своєю ініціативою у справу, порушену за позовом інших осіб, на будь-якій стадії її розгляду для представництва інтересів держави у суді. Як показує практика судових рішень, такі дії прокурора обґрунтовані необхідністю захисту “інтересів держави” від можливих порушень з боку інших осіб. Поняття “інтересів держави” у чинному Господарсько-процесуальному кодексі України не визначене, як і не встановлено чи це оціночне поняття, і “інтереси держави” у кожному конкретному випадку визначаються прокурором з посиланням на законодавство, на підставі якого подається позов.

Водночас, як показує практика господарських судів, ці спори виникають доволі часто, що, своєю чергою, зумовлює актуальність цього дослідження.

Аналіз дослідження проблеми. Поняття державного інтересу досліджували науковці Т. Степанова, Х. Цісельська, К. Шабатько, С. Савченко, Т. Бутченко [див. 1–5].

Водночас спеціальне поняття “інтереси держави”, що характерне для господарського процесу фактично не досліджується.

Мета роботи – проаналізувати законодавство та судову практику у справах за позовами прокурора в інтересах держави в особі відповідних органів державної влади та органів місцевого самоврядування дослідити поняття “інтереси держави” у господарському процесі.

Виклад основного матеріалу. До внесення змін у Конституцію України, нормами ст.121 Конституції України на прокуратуру України було покладено представництво інтересів громадян або держави у суді у випадках, встановлених законом [6]. Сьогодні питання представництва “інтересів держави” у суді залишилось врегульованим на підставі таких нормативно-правових актів.

Відповідно до ст. 2 ГПК України, господарський суд порушує справи за позовними заявами прокурорів, які звертаються до господарського суду в інтересах держави та Рахункової палати, яка звертається до Господарського суду в інтересах держави у межах повноважень, що передбачені Конституцією та законами України [7].

Відповідно до ст. 2 Закону України “Про прокуратуру”, на прокуратуру покладаються функції представництва інтересів громадянина або держави у суді у випадках, визначених цим Законом. Згідно з ч. 3 ст. 23 цього Закону, прокурор здійснює представництво у суді законних інтересів держави у разі порушення або загрози порушення інтересів держави, якщо захист цих інтересів не здійснює або в неналежний спосіб здійснює орган державної влади, орган місцевого самоврядування чи інший суб’єкт владних повноважень, до компетенції якого зараховані відповідні повноваження, а також у разі відсутності такого органу.

Не допускається здійснення прокурором представництва у суді інтересів держави в особі державних компаній, а також у правовідносинах, пов’язаних із виборчим процесом, проведенням референдумів, діяльністю Верховної Ради України, Президента України, створенням та діяльністю засобів масової інформації, а також політичних партій, релігійних організацій, організацій, що здійснюють професійне самоврядування, та інших громадських об’єднань. Представництво у суді інтересів держави в особі Кабінету Міністрів України та Національного банку України може здійснюватися прокурором Генеральної прокуратури України або регіональної прокуратури виключно за письмовою вказівкою чи наказом Генерального прокурора або його першого заступника чи заступника відповідно до компетенції [8].

Ст. 2 Господарського процесуального кодексу України передбачено, що прокурор, який звертається до господарського суду в інтересах держави, у позовній заяві самостійно визначає, у чому полягає порушення інтересів держави, та обґрунтовує необхідність їх захисту, а також вказує орган, уповноважений державою здійснювати відповідні функції у спірних відносинах [7].

Зміст поняття “державні інтереси” розглянуто у Рішенні Конституційного Суду України у справі за конституційними поданнями Вищого арбітражного суду України та Генеральної прокуратури України щодо офіційного тлумачення положень ст. 2 Арбітражного процесуального кодексу України (справа про представництво прокуратурою України інтересів держави в

арбітражному суді) від 8 квітня 1999 р.: державні інтереси закріплюються як нормами Конституції України, так і нормами інших правових актів. Інтереси держави відрізняються від інтересів інших учасників суспільних відносин. В основу перших завжди покладені потреби у здійсненні загальнодержавних (політичних, економічних, соціальних та ін.) дій, програм, спрямованих на захист суверенітету, територіальної цілісності, державного кордону України, гарантування її державної, економічної, інформаційної, екологічної безпеки, охорону землі як національного багатства, захист прав усіх суб'єктів власності та господарювання тощо [9].

Інтереси держави можуть збігатися повністю, частково або не збігатися зовсім з інтересами державних органів, державних підприємств та організацій чи з інтересами господарських товариств з часткою державної власності у статутному фонді. Проте держава може вбачати свої інтереси не тільки у їх діяльності, але й у діяльності приватних підприємств, товариств. Із врахуванням того, що "інтереси держави" є оцінковим поняттям, прокурор чи його заступник у кожному конкретному випадку самостійно визначає, з посиланням на законодавство, на підставі якого подається позов, у чому саме відбулося чи може відбутися порушення матеріальних або інших інтересів держави, обґрунтовує у позовній заяві необхідність їх захисту та зазначає орган, уповноважений державою здійснювати відповідні функції у спірних відносинах.

У п. 5 цього самого Рішення Конституційного Суду України зазначається, що поняття "орган, уповноважений державою здійснювати відповідні функції у спірних відносинах" означає орган, на який державою покладено обов'язок щодо здійснення конкретної діяльності у відповідних правовідносинах, спрямованої на захист інтересів держави. Таким органом відповідно до ст.ст. 6, 7, 13 та 143 Конституції України може виступати орган державної влади чи орган місцевого самоврядування, якому законом надано повноваження органу виконавчої влади

В п. 5 мотивувальної частини рішення КСУ передбачено, що орган, уповноважений державою здійснювати відповідні функції у спірних відносинах, фактично є позивачем у справі, порушених за позовною заявою прокурора і на підставі ч. 1 ст. 21 ГПК України є стороною в арбітражному процесі. Цей орган здійснює процесуальні дії відповідно до вимог ст. 22 ГПК України.

Отже, прокурор може бути представником сторони у справі тільки у випадку, коли цією стороною у справі є орган державної влади або орган місцевого самоврядування, наділені повноваженнями виконавчої влади.

Отже, у своєму рішенні Конституційний Суд України зазначив, що прокурори та їхні заступники подають до Господарського суду позови саме в інтересах держави, а не в інтересах підприємств, установ і організацій незалежно від їх підпорядкування і форм власності.

Згідно зі ст. 29 ГПК, прокурор бере участь у розгляді справ за його позовами, а також може вступити за своєю ініціативою у справу, порушену за позовом інших осіб, на будь-якій стадії її розгляду для представництва інтересів громадянина або держави.

Закон не обмежує право прокурора на подання позову в інтересах держави в особі того її органу, що перебуває поза територією, на яку поширюються повноваження цього прокурора.

У випадках неправильного визначення прокурором (його заступником) позивача, тобто органу, уповноваженого державою здійснювати відповідні функції у спірних правовідносинах, Господарський суд на підставі п. 1 ч. 1 ст. 63 Господарського процесуального кодексу України повертає таку позовну заяву і додані до неї документи без розгляду [10].

Враховуючи викладене, можна класифікувати у господарському процесі справи, подані в інтересах держави на два види: справи за позовами прокурора в інтересах держави, у яких судом встановлена відсутність інтересів держави; справи за позовами прокурора в інтересах держави, у яких судом встановлена наявність інтересів держави та винесено рішення. Розглянемо детальніше на прикладі судової практики господарських судів ці справи:

– справи за позовами прокурора в інтересах держави, у яких судом встановлена відсутність інтересів держави.

Ухвалою Господарського суду Житомирської області від 23 серпня 2012 р. позовні матеріали щодо повернення позивачу без розгляду, оскільки судом встановлено, що, звертаючись до Господарського суду з позовом у цій справі, прокурор Олевського району зазначив, що діє в інтересах держави в особі Відділу освіти Олевської районної державної адміністрації.

Обґрунтовуючи такий позов, прокурор вказав, що у цьому випадку невиконання умов договору оренди виробничих приміщень відповідачем завдає шкоду державним інтересам, тому прокурор здійснює представництво інтересів держави за допомогою подачі позовної заяви.

Водночас у цій позовній заяві прокурор не визначив безпосередньо орган, на який державою покладений обов'язок щодо здійснення конкретних функцій у правовідносинах, пов'язаних із захистом інтересів держави щодо спору у цій справі.

За таких обставин, господарський суд дійшов висновку, що під час звернення до суду прокурор у позовній заяві неправильно визначив позивача за вимогами про захист інтересів держави [11].

Ухвалою Господарського суду Львівської області від 14.09.12 р. суд встановив відсутність обґрунтування прокурора Залізничного району м. Львова наявності порушених інтересів держави у спірних правовідносинах і представництво прокурором інтересів самостійного суб'єкта господарювання Львівського комунального підприємства “Залізничнетеплоенерго”, як інтересів держави, є безпідставним, у зв'язку із чим позовні матеріали були повернені без розгляду [12].

Ухвалою Господарського суду Миколаївської області від 25.03.11 р. суд встановив, що оскільки миколаївський транспортний прокурор звернувся із позовом в інтересах державного закладу як господарюючого суб'єкта, а не в інтересах держави в особі органу, якому законом надано повноваження органу виконавчої влади, то позовну заяву на підставі п. 1 ч. 1 ст. 63 ГПК України належить повернути без розгляду [13].

Ухвалою Господарського суду Вінницької області від 26.10.2006 року встановлено, що Державний департамент продовольства України концерн “Укрспирт” в особі Державного підприємства Мартинівський спиртзавод є самостійним господарюючим суб'єктом управління господарською діяльністю здійснює через свої органи та посадові особи (ст. 122 ГК України) і не є органом державної влади чи органом місцевого самоврядування. Отже, Прокурор пред'явив позов не в інтересах держави, а в інтересах самостійного суб'єкта господарської діяльності, у зв'язку із чим позовну заяву було повернуто [14].

Ухвалою Господарського суду Дніпропетровської області від 23.05.07 р. встановлено, що прокурор Саксаганського району м. Кривого Рогу звернувся до суду з позовом в інтересах держави в особі Державного промислового підприємства “Кривбаспромводопостачання”, м. Кривий Ріг та не визначив орган державної влади чи орган місцевого самоврядування, наділений повноваженнями органу виконавчої влади, і кошти просить стягнути не на користь органу державної влади, а на користь ДПП “Кривбаспромводопостачання”, тобто фактичним позивачем у справі є ДПП “Кривбаспромводопостачання”.

Зазначений прокурором позивач не є безпосередньо органом влади чи місцевого самоврядування, а є суб'єктом підприємницької діяльності та пов'язаний з Відповідачем відносинами зобов'язального характеру, тобто договорами на виробництво та надання послуг централізованого питного водопостачання, та у прокурора відсутні повноваження щодо заявлення позовів до Господарського суду в інтересах цього Позивача, у зв'язку з чим суд постановив повернути позовну заяву і додані до неї документи без розгляду [15].

Як бачимо із наведених прикладів інтереси держави відрізняються від інтересів інших учасників суспільних відносин. в основу перших завжди покладена потреба у здійсненні загальнодержавних (політичних, економічних, соціальних та ін.) дій, програм, спрямованих на захист суверенітету територіальної цілісності, державного кордону, гарантування державної, економічної, інформаційної, екологічної безпеки, охорону землі як національного багатства, захист прав усіх суб'єктів права власності та господарювання тощо [16];

– справи за позовами прокурора в інтересах держави, у яких судом встановлена наявність інтересів держави та винесено рішення.

Рішенням Господарського суду Сумської області від 29.03.07 р. встановлено, що прокурор звернувся до суду в інтересах держави в особі Роменської міської ради з позовом і просить визнати договір іпотеки недійсним, посилаючись на те, що цей договір не відповідає вимогам чинного законодавства, зокрема ст. 4 Закону України “Про заставу”, ч. 2 ст.14 Закону України “Про іпотеку” та ч. 2 ст. 5 Закону України “Про приватизацію державного майна”.

Відповідно до Наказу Генеральної прокуратури України від 19.09.05 р. № 3 міським прокурорам вважати основним завданням наглядової діяльності захист гарантованих Конституцією

та Законами України державних та публічних інтересів. А також зосередити увагу на дотриманні законів, спрямованих на захист економічних інтересів держави від неправомірних посягань, зокрема, щодо: збереження державного та комунального майна, законності його приватизації і відчуження.

З огляду на вищевикладене, суд дійшов висновку, що прокурор діяв у межах своєї компетенції, та мав усі законні підстави для звернення з позовом про визнання недійсним договору іпотеки, оскільки він повністю та всебічно довів, у чому саме полягає порушення інтересів держави під час укладення оспорюваного договору [17].

Рішенням Господарського суду Луганської області від 04.04.2011 р. зазначено, що державні інтереси у цьому випадку стосуються безпеки руху на залізничному транспорті. З метою недопущення аварійності потрібно дотримуватись встановлених вимог щодо вантажопідйомності вагонів, не допускати її перевищення, оскільки це може призвести до катастрофи. Визначеною мірою відповідальності для порушників є стягнення штрафу за неправильне зазначення маси вантажу (у цьому випадку такого, що може потягти трагічні наслідки перевантаження). Тому прокурор застосував таку міру відповідальності до порушника – відповідача у справі.

Отже, порушення інтересів держави полягає у недотриманні відповідачем правил безпеки руху на залізничному транспорті, внаслідок навантаження вагонів зверх їх вантажопідйомності та створення загрози аварійної ситуації; звернення з позовом є заходом прокурорського реагування з метою запобігання у майбутньому подібних порушень за допомогою стягнення з відповідача встановленої штрафної санкції на користь ДТГО “Львівська залізниця”, яка, відповідно до Статуту залізниць України, має отримати такий штраф.

З урахуванням вищезазначеного, суд дійшов висновку, що прокурор може звернутись з цим позовом в інтересах ДТГО “Львівська залізниця” в порядку ст. 20 Закону України “Про прокуратуру” [18].

Рішенням Господарського суду Херсонської області від 01.02.2012 р. встановлено, що звертаючись з позовом, прокурор обґрунтував, у чому полягає порушення інтересів держави та зазначив в уточненні до позову з посиланням на ч. 1 ст. 10, ч.1, 2 ст. 11, ст. 17 Закону України “Про місцеве самоврядування”, що відносини органів місцевого самоврядування з підприємствами, установами та організаціями, які перебувають у комунальній власності відповідних територіальних громад, будуються на засадах їх підпорядкованості, підзвітності та підконтрольності органам місцевого самоврядування.

Саме Херсонська міська рада, яка є органом місцевого самоврядування, утворила відділ державних закупівель, затверджений Положенням про відділ та функціональні обов’язки начальника відділу. Кошти на утримання відділу державних закупівель, а також на утримання комунальних закладів виділяються із міського бюджету.

Порушення прав та інтересів держави в особі Херсонської міської ради полягає у порушенні встановлених державою та зазначених у Закону України “Про здійснення державних закупівель”, принципів і засад, які регулюють правовідносини у цій сфері, а Херсонська міська рада та створені нею виконавчі органи (зокрема, відділ державних закупівель) та відповідач по справі є учасниками вказаних правовідносин.

Як зазначається у рішенні суду, позов прокурора загалом направлений на захист інтересів держави в особі Херсонської міської ради, які полягають у забезпеченні додержання порядку проведення та принципу здійснення державних закупівель, передбачених ст. 3 Закону України “Про здійснення державних закупівель”, відповідно до якої державною закупівлею визнається придбання замовником товарів, робіт і послуг за державні кошти. У той самий час, відповідно до п.4 ч.1 ст.1 Закону України “Про здійснення державних закупівель”, державні кошти – це кошти як Державного бюджету, так і місцевих бюджетів, а також кошти установ чи організацій, утворених у встановленому порядку органами місцевого самоврядування. Розпорядником державних коштів відповідно до зазначеного Закону (п. 27 ч. 1 ст. 1), є органи державної влади, органи влади Автономної Республіки Крим, органи місцевого самоврядування, а також установи та організації, утворені у встановленому порядку органами державної влади чи органами місцевого самоврядування, у зв’язку із чим позов був задоволений повністю [19].

Рішенням Господарського суду Полтавської області від 29.03.2011 р. встановлено, що Управління Державної служби охорони при ГУМВС України у Полтавській області є централізованою

системою підрозділів при Міністерстві внутрішніх справ України, створених для охорони на договірних засадах об'єктів та іншого майна державної, колективної та приватної власності.

Служба охорони діє на засадах самофінансування за рахунок коштів, одержаних за договорами на охорону майна та громадян, є юридичною особою і регіональним суб'єктом господарювання державної служби охорони при ГУМВС України у Полтавській області.

Подання прокурором позову в інтересах держави в особі Міністерства внутрішніх справ України та Управління Державної служби охорони при УМВС України у Полтавській області є обґрунтованим [20].

Право на судовий захист гарантується законом щодо суб'єктивного права, яке є порушеним або існує реальна загроза його порушення, у той час, як відсутність факту порушення права унеможливає його судовий захист. Аналогічною є ситуація із захистом інтересів держави, який здійснюється як уповноваженими органами державної влади, так і прокурором в особі цих органів, у зв'язку із чим відсутність факту порушення інтересів держави щодо повноважень, делегованих конкретному органу державної влади, унеможливає їхній (інтересів держави) захист з боку суду [21].

Висновки. Отже, “інтереси держави” відрізняються від інтересів інших сторін господарського процесу. В основу перших завжди покладена потреба у здійсненні загальнодержавних (політичних, економічних, соціальних та інших) дій, програм, спрямованих на захист суверенітету, територіальної цілісності, Державного кордону України, гарантування її державної, економічної, інформаційної, екологічної безпеки, охорону землі як національного багатства, захист прав усіх суб'єктів права власності та господарювання тощо. “Інтереси держави” можуть збігатися повністю, частково або не збігатися зовсім з інтересами державних органів, державних підприємств та організацій чи з інтересами господарських товариств з часткою державної власності у статутному фонді. Із врахуванням того, що “інтереси держави” є оцінковим поняттям, прокурор у кожному конкретному випадку самостійно визначає з посиланням на законодавство, на підставі якого подається позов, у чому саме відбулося чи може відбутися порушення матеріальних чи інших інтересів держави, обґрунтовує у позовній заяві необхідність їх захисту та зазначає орган, уповноважений державою здійснювати відповідні функції у спірних відносинах.

1. Степанова Т. В. Класифікація учасників господарського процесу / Т. В. Степанова // *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету. Серія : Юриспруденція.* – 2015. – Вип. 15(2). – С. 62–64. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmtgi_jur_2015_15%282%29_19.
2. Цісельська Х. О. Законний інтерес як критерій класифікації учасників господарського процесу / Х. О. Цісельська // *Актуальні проблеми держави і права.* – 2012. – Вип. 66. – С. 434–442. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdp_2012_66_65.
3. Шабатько К. В. Поняття, сутність та значення інтересу як державноуправлінської категорії / К. В. Шабатько // *Право і Безпека.* – 2012. – № 4. – С. 104–109. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2012_4_24.
4. Савченко С. В. Співвідношення приватних і публічних інтересів: досвід України / С. В. Савченко // *Форум права.* – 2013. – № 3. – С. 520–528. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2013_3_87.
5. Бутченко Т. І. Сутність державного інтересу / Т. І. Бутченко // *Гуманітарний вісник Запорізької державної інженерної академії.* – 2008. – Вип. 35. – С. 36–45. – Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpqgzdia_2008_35_5.
6. Конституція України від 28 червня 1996 р. (із змінами). [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80/page>.
7. Господарський процесуальний кодекс України. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1798-12>.
8. Закон України “Про прокуратуру” [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>.
9. Рішення Конституційного Суду 8 квітня 1999 року. *Справа № 1-1/99 у справі за конституційними поданнями Вищого арбітражного суду України та Генеральної прокуратури України щодо офіційного тлумачення положень статті 2 Арбітражного процесуального кодексу України (справа про представництво прокуратурою України інтересів держави в арбітражному суді)* [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v003p710-99>.
10. Постанова Пленуму Вищого Господарського суду України від 23.03.2012 р. № 7 “Про деякі питання участі прокурора у розгляді справ,

підвідомчих господарським судам” [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v0007600-12>. 11. Ухвала Господарського суду Житомирської області від 23.08.2012 р. Справа № 15/5007/21/12-П. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/25736831>. 12. Ухвала Господарського суду Львівської області від 14.09.12 Справа № 5015/3811/12 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/25986303>. 13. Ухвала Господарського суду Миколаївської області від 25.03.11 Справа № 5016/807/2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/14523216>. 14. Ухвала Господарського суду Вінницької області від 26.10.2006 р. Справа № 7/58-06(02-2а) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/230710>. 15. Ухвала Господарського суду Дніпропетровської області від 23.05.07р. Справа № П35/865-07 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/663850>. 16. Ухвала Господарського суду Донецької області від 28.07.2015 № 905/1118/15 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/48136720>. 17. Рішення Господарського суду Сумської області від 29.03.07 Справа № 17/113-07 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/546190>. 18. Рішення Господарського суду Луганської області від 04.04.11 Справа № 14/37/2011 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/14632130>. 19. Рішення Господарського суду Херсонської області від 01.02.2012 р. Справа № 5024/6/2012 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/21300440>. 20. Рішення Господарського суду Полтавської області від 29.03.2011 р. Справа № 18/547/11 [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/15143219>. 21. Рішення Господарського суду Одеської області від 23.09.2015 р. Справа № 916/1131/15-г [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/51552329>.

REFERENCES

1. Stepanova T. V. *Klasyfikatsiya uchashnykiv hospodars'koho protsesu [Member ranking economic process]* / T. V. Stepanova // *Naukovyy visnyk Mizhnarodnoho humanitarnoho universytetu. Seriya : Yurysprudentsiya*. 2015. Vol. 15(2). pp. 62-64. [Elektronnyy resurs]. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Nvmgu_jur_2015_15%282%29_19. 2. Tsel's'ka X. O. *Zakonnyy interes yak kryteriy klasyfikatsiyi uchashnykiv hospodars'koho protsesu [Legitimate interest as a criterion for classifying economic process participants]* / X. O. Tsel's'ka // *Aktual'ni problemy derzhavy i prava*. 2012. Vyp. 66. pp. 434–442. Available at: http://nbuv.gov.ua/UJRN/apdp_2012_66_65. 3. Shabat'ko K. V. *Ponyattya, sutnist' ta znachennya interesu yak derzhavnoupravlins'koyi katehoriyi [The concept, essence and value as interest categories derzhavnoupravlins'koyi]* / K. V. Shabat'ko // *Pravo i Bezpeka*. 2012. No. 4. – S. 104–109. [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Pib_2012_4_24. 4. Savchenko S. V. *Spivvidnoshennya pryvatnykh i publichnykh interesiv: dosvid Ukrainy [Value of private and public interests: the experience of Ukraine]* / S. V. Savchenko // *Forum prava*. 2013. No. 3. pp. 520–528. [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: http://nbuv.gov.ua/UJRN/FP_index.htm_2013_3_87. 5. Butchenko T. I. *Sutnist' derzhavnogo interesu [The essence of public interest]* / T. I. Butchenko // *Humanitarnyy visnyk Zaporiz'koyi derzhavnoyi inzhenernoyi akademiyi*. 2008. Vyp. 35. pp. 36–45. [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: http://nbuv.gov.ua/UJRN/znpqgvzdia_2008_35_5. 6. *Konstytutsiya Ukrainy vid 28 chervnya 1996 r. (iz zminamy) [The Constitution of Ukraine on June 28, 1996 (as amended)]*. Available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80/page>. 7. *Hospodars'kyy protsesual'nyy kodeks Ukrainy [Commercial Procedure Code of Ukraine]* Available at.: <http://zakon0.rada.gov.ua/laws/show/1798-12>. 8. *Zakon Ukrainy “Pro prokuraturu” [The Law of Ukraine “On Prosecution”]*. Available at: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/1697-18>. 9. *Rishennya Konstytutsiyneho Sudu 8 kvitnya 1999 roku. sprava # 1-1/99 u spravi za konstytutsiynymy podannnyamy Vyshchoho arbitrazhnoho sudu Ukrainy ta Heneral'noyi prokuratury Ukrainy shchodo ofitsiyneho tlumachennya polozhen' statti 2 Arbitrazhnoho protsesual'noho kodeksu Ukrainy (sprava pro predstavnytstvo prokuratury Ukrainy interesiv derzhavy v arbitrazhnomu sudi) [The Constitutional Court April 8, 1999. case No. 1-1 / 99 in the case of the constitutional petitions of the Supreme Arbitration Court of Ukraine and the Prosecutor General of*

Ukraine on an official interpretation of Article 2 of the Arbitration Procedural Code of Ukraine (the case of representation Prosecutor of Ukraine state interests in bankruptcy court). [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v003p710-99>. 10. Postanova Plenumu Vyshchoho Hospodars'koho sudu Ukrayiny vid 23.03.2012 No. 7 “Pro deyaki pytannya uchasti prokurora u roz'hlyadi sprav, pidvidomchykh hospodars'kym sudam” [Plenum of the Supreme Economic Court of Ukraine of 23.03.2012 number 7 “On some questions of the prosecutor in cases under the jurisdiction of commercial courts]. Available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/v0007600-12>. 11. Ukhvala Hospodars'koho sudu Zhytomyr's'koyi oblasti vid 23.08.2012 r. sprava No. 15/5007/21/12-P. [The decision of the Economic Court of Zhitomir region from 23.08.2012 g. Case number 15/5007/21/12-P.]. [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/25736831>. 12. Ukhvala Hospodars'koho sudu L'viv's'koyi oblasti vid 14.09.12 sprava No. 5015/3811/12.[The decision of the Economic Court of Lviv region from 14/09/12 5015/3811/12 case number.]. Available at: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/25986303>. 13. Ukhvala Hospodars'koho sudu Mykolayivs'koyi oblasti vid 25.03.11 sprava No. 5016/807/2011.[The decision of the Economic Court of Nikolaev region from 25/3/11 case number 5016/807/2011.]. Available at: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/14523216>. 14. Ukhvala Hospodars'koho sudu Vinnyts'koyi oblasti vid 26.10.2006 r. sprava No. 7/58-06(02-2a). [The decision of the Economic Court of Vinnitsa region 26.10.2006 p. Case number 7 / 58-06 (02-2).]. Available at: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/230710>. 15. Ukhvala Hospodars'koho sudu Dnipropetrovs'koyi oblasti vid 23.05.07r. sprava No. P35/865-07. [The decision of the Commercial Court of Dnipropetrovsk region from 23.05.07r. case number P35 / 865-07.]. [Elektronnyy resurs]. – Rezhym dostupu: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/663850>. 16. Ukhvala Hospodars'koho sudu Donets'koyi oblasti vid 28.07.2015 No. 905/1118/15. [The decision of the Economic Court of Donetsk region of 28.07.2015 No. 905/1118/15.]. Available at: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/48136720>. 17. Rishennya Hospodars'koho sudu Sums'koyi oblasti vid 29.03.07 sprava No. 17/113-07. [The decision of the Economic Court of Sumy region on 29.03.07 case number 17 / 113-07.]. Available at: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/546190>. 18. Rishennya Hospodars'koho sudu Luhans'koyi oblasti vid 04.04.11 sprava No. 14/37/2011. [The decision of Economic Court of Lugansk region on 04.04.11 the case number 14/37/2011.]. Available at: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/14632130>. 19. Rishennya Hospodars'koho sudu Kherson's'koyi oblasti vid 01.02.2012 r. sprava No. 5024/6/2012. [The decision of the Commercial Court of Kherson region 01.02.2012 p. 5024/6/2012 case number.]. Available at: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/21300440>. 20. Rishennya Hospodars'koho sudu Poltavs'koyi oblasti vid 29.03.2011 r. sprava No. 18/547/11. [The decision of the Economic Court of Poltava region 29.03.2011 p. No. 18 right / 547/11.]. Available at: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/15143219>. 21. Rishennya Hospodars'koho sudu Odes'koyi oblasti vid 23.09.2015 r. sprava No. 916/1131/15-h. [The decision of the Economic Court of Odessa region 23.09.2015 p. Case number 916/1131/15-G.]. Available at: <http://www.reyestr.court.gov.ua/Review/51552329>.

Дата надходження: 04.03.2017 р.